

The Mediating Role of Self-Efficacy in the Relationship between Parenting Styles and Academically Inhibiting Behaviors of Students of the Second Year of High School

Qamar Khatibi¹, Reza Ghorban Jahromi^{* 2}, Mansoreh Karimzadeh³, Esmail Sadipour⁴

¹ Ph.D student, Educational psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

² Assistant Professor, Department of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

³ Associate Professor, Department of Preschool, University of Rehabilitation Sciences and Social Health, Tehran, Iran.

⁴ Professor, Department of Educational Psychology, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

* **Corresponding author:** rrgorban@gmail.com

Received: 2024-06-26

Accepted: 2024-07-27

Abstract

Background and Aim: The study of behaviors that can hinder the healthy academic lifestyle of learners has always been the interest and attention of researchers. The present study investigates the mediating role of self-efficacy in the relationship between parenting styles and academically inhibiting behaviors of secondary school students. **Methods:** This descriptive-correlational study was conducted using the structural equation method. Its statistical population included all secondary school students in public schools in Tehran in 2022-2023. Accordingly, 407 people were included in the study by multi-stage cluster sampling method and measured using Parenting Styles Questionnaire (Baumrind, 1973), General Self-Efficacy Scale (Sherer et al., 1982), Academic Cheating Scale (Farnese et al., 2011), academic procrastination Questionnaire (Savari, 2013), and aggression Questionnaire (Williams et al., 1996). **Data were analyzed by structural equation method in SPSS-23 and AMOS-24 software.** **Results:** Based on the results of this research, the proposed model had a good fit. The results showed that Parenting Styles has a significant effect on Academically inhibiting behaviors both directly and indirectly through self-efficacy ($P < 0.05$); and this role becomes more prominent with the mediation of self-efficacy. **Conclusion:** Considering the meaningful relationship between Parenting Styles and Academically inhibiting behaviors and confirming the mediating role of self-efficacy, it is suggested in this context. In order to decrease the Academically inhibiting behaviors of students, while paying attention to the Parenting Styles, focus on increasing self-efficacy in this group. In this context, it is important to empower students as well as extracurricular training sessions focusing on the aforementioned variables.

Keywords: Academically inhibiting behaviors, Parenting styles, Self-efficacy

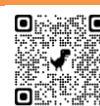
© 2019 Journal of New Approach to Children's Education (JNACE)

This work is published under CC BY-NC 4.0 license.

© 2022 The Authors.

How to Cite This Article: Khatibi, Q & et al. (2024). The Mediating Role of Self-Efficacy in the Relationship between Parenting Styles and Academically Inhibiting Behaviors of Students of the Second Year of High School. *JNACE*, 6(2): 155-169.

نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری و رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم

قمر خطیبی^۱، رضا قربان جهرمی^{۲*}، منصوره کریم زاده^۳، اسماعیل سعدی پور^۴

^۱ دانشجوی دکتری، روانشناسی تربیتی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۲ استادیار، گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۳ دانشیار، گروه آموزش پیش از دبستان، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران.

^۴ استاد، گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

*نویسنده مسئول: rghorban@gmail.com

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۵/۰۶

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۴/۰۶

چکیده

زمینه و هدف: مطالعه رفتارهایی که می‌توانند بازدارنده سبک زندگی سالم تحصیلی فراگیران باشند، همواره مورد علاقه و توجه پژوهشگران بوده است. پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری و رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم انجام شد.

روش پژوهش: این مطالعه کمی به روش توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم مدارس دولتی شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود؛ که ۴۰۷ نفر با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای وارد مطالعه شدند و بوسیله پرسشنامه‌های شیوه‌های فرزندپروری (بامریند، ۱۹۷۳)، خودکارآمدی عمومی (شرر و همکاران، ۱۹۸۲)، مقیاس‌های فریبکاری تحصیلی (فارنسه و همکاران، ۲۰۱۱)، اهمال‌کاری تحصیلی (سواری، ۱۳۹۱) و پرسشنامه پرخاشگری (ویلیامز و همکاران، ۱۹۹۶) مورد سنجش قرار گرفتند. تحلیل داده‌ها با روش معادلات ساختاری بوسیله نرم‌افزارهای SPSS نسخه ۲۳ و AMOS نسخه ۲۴ انجام شد.

یافته‌ها: براساس نتایج این پژوهش، مدل پیشنهادی از برازش مطلوبی برخوردار بود. نتایج نشان داد که الگوهای فرزندپروری هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیرمستقیم از طریق خودکارآمدی بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی اثر معناداری دارد ($p > 0.05$) و این نقش با میانجی‌گری خودکارآمدی برجسته‌تر نیز می‌شود.

نتیجه‌گیری: با توجه به ارتباط معنادار الگوهای فرزندپروری با رفتارهای بازدارنده تحصیلی و تأیید نقش میانجی خودکارآمدی، در این زمینه پیشنهاد می‌شود به منظور کاهش رفتارهای بازدارنده تحصیلی در دانش‌آموزان ضمن توجه به الگوهای فرزندپروری، بر افزایش خودکارآمدی دانش‌آموزان نیز تمرکز شود. در این زمینه آشنایی خانواده‌ها با نقش الگوهای فرزندپروری بر زندگی تحصیلی دانش‌آموزان و برگزاری جلسات آموزشی دارای اهمیت است.

واژگان کلیدی: الگوهای فرزند پروری، خودکارآمدی، رفتارهای بازدارنده تحصیلی

تمامی حقوق نشر برای فصلنامه رویکردی نو بر آموزش کودکان محفوظ است.

شیوه استناد به این مقاله: خطیبی، قمر؛ قربان جهرمی، رضا، کریم زاده، منصوره؛ سعدی پور اسماعیل. (۱۴۰۳) نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری و رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم. فصلنامه رویکردی نو بر آموزش کودکان، ۶(۲): ۱۵۵-۱۶۹.

مقدمه

امروزه آموزش به عنوان مهم‌ترین ضرورت زندگی مورد توجه قرار می‌گیرد. در این زمینه دولت هر کشوری بصورت سالانه هزینه‌های کلانی از درآمد کشور را به آموزش و پرورش اختصاص می‌دهد و خانواده‌ها نیز برای تحصیل فرزند خود هزینه‌های بالایی متحمل می‌گردند (Ogunjimi, & Gbadeyanka, 2023). یکی از محوری‌ترین متغیرها در آموزش و پرورش، عملکرد تحصیلی^۱ دانش‌آموزان و عواملی است که بر آن تأثیر گذارند و همواره پژوهشگران و روان‌شناسان آن را مورد توجه قرار می‌دهند. زیرا نشان از موفقیت و شکست و جهت‌دهی افراد در فعالیت‌هایشان برای آینده است (Sengendo, & Eduan, 2024).

یکی از مفاهیم منتج شده از ایده نوظهور آموزش و پرورش مثبت که می‌تواند در انتقال فهم پژوهشگران از شرایط انگیزشی/ هیجانی/ رفتاری^۲ یادگیرندگان مؤثر واقع شود رفتارهای بازدارنده^۳ سبک زندگی تحصیلی سلامت محور^۴ در یادگیرندگان نامیده می‌شود؛ که پربسامدترین وجوه رفتاری آن شامل درماندگی آموخته شده^۵، اسنادگزینی‌های واقع‌گريزانه^۶، فریب‌کاری تحصیلی^۷، اجتناب از تلاش^۸، اهمال‌کاری تحصیلی^۹، خودناتوان‌سازی^{۱۰}، اجتناب از کمک طلبی^{۱۱} و پرخاشگری منفعلانه^{۱۲} است (Son et al, 2015). در پژوهش حاضر سه رفتار فریب‌کاری، اهمال‌کاری و پرخاشگری مورد نظر است. فریب‌کاری تحصیلی، رفتار غیرصادقانه‌ای که توسط دانش‌آموز در محیط تحصیلی به منظور کسب منافع در قالب موفقیت تحصیلی برای خود به شکل رفتارهایی چون سرقت ادبی، تلاش برای تبادل اطلاعات در جلسه امتحان، کپی کردن بخش‌هایی از منابع اینترنتی و ارائه آن به نام خود و خرید و فروش مقاله‌ها و تکالیف آماده در محیط‌های تحصیلی نمود می‌یابد (Anjiani et al, 2023). اهمال‌کاری تحصیلی تمایل به تأخیر یا به تعویق انداختن فعالیت‌ها و رفتارهای یادگیری است. به عبارت دیگر، اهمال‌کاری تحصیلی به تعویق انداختن عمدی در یک دوره عملی مطالعه یا یادگیری علی‌رغم شکست‌های مورد انتظار تعریف می‌شود؛ که از مهم‌ترین علل عدم موفقیت فراگیران در یادگیری و دستیابی به پیشرفت تحصیلی است (Muhson et al, 2024). اهمال‌کاری تحصیلی موجبات مشکلات زیادی چون کاهش موفقیت تحصیلی، کاهش عزت نفس، افزایش مشکلات جسمانی و روانی، اضطراب، بی‌نظمی و سردرگمی را برای دانش‌آموزان به دنبال دارد (Peixoto et al, 2021) و با عملکرد تحصیلی ضعیف دانش‌آموزان در زمینه‌های مختلف تحصیلی و بارفشار روانی زیاد همراه است (ناطقیان و همکاران، ۱۴۰۱). رفتار انفعالی-پرخاشگرانه زمانی است که فرد به گونه‌ای عمل

می‌کند که در مقابل شخص دیگری مقاومت یا خصومت داشته باشد اما بدون اینکه در مورد احساسات خود صحبت کند، گفتار یا اعمال خود را در رفتارهایی که ظاهراً بی‌ضرر به نظر می‌رسند اما در واقع احساسات منفی خود را به طور غیرمستقیم منتقل می‌کنند، بیان می‌کند (اژدری و همکاران، ۱۳۹۹).

جهت به حداقل رسانیدن رفتارهای بازدارنده تحصیلی باید علل آن را شناسایی نمود و سپس در راستای رفع عوامل ایجاد کننده تلاش کرد. پژوهش‌ها براساس اصول نظری و چهارچوب تجربی به دو دسته علل فردی و محیطی به عنوان دلایل رفتارهای بازدارنده تحصیلی اشاره نموده‌اند (عبداللهی و کریمی، ۱۴۰۰). به نظر می‌رسد یکی از علل محیطی مؤثر بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی کیفیت روابط افراد خانواده از جمله رابطه والد-فرزند و سبک و الگوهای فرزندپروری والدین باشد.

فرزندپروری به عنوان مجموعه یا منظومه‌ای از رفتارها که تعاملات والد-فرزندی را در طول دامنه گسترده‌ای از موقعیت‌ها با هدف ارتقاء رشد و بقا فرزند توصیف می‌کند و یک جو تعاملی تأثیرگذار دو سویه بین والدین و فرزند را به وجود می‌آورد تعریف می‌شود (Rajan, & Rema, 2022). الگوهای فرزندپروری که توسط والدین اتخاذ می‌شود می‌تواند تأثیر پایداری بر رشد عاطفی، اجتماعی و شناختی فرزند داشته باشد (Chinawa et al, 2024). به طور کلی والدین سه سبک فرزندپروری اعم از سهل‌گیرانه^{۱۳} با دو بخش غفلت‌ورز (محبت کم-کنترل کم) و محبت‌آمیز (محبت زیاد-کنترل کم)، مستبدانه^{۱۴} (محبت کم-کنترل زیاد) و مقتدرانه^{۱۵} (محبت زیاد-کنترل زیاد) در تربیت فرزندان دارند؛ که سبک فرزندپروری مقتدرانه می‌تواند تأثیر مثبتی بر عزت نفس، سازگاری روانی و عملکرد تحصیلی فرزند داشته باشد (Yang, & Zhang, 2021). نتایج پژوهش داوری و باقری (۱۴۰۲) نشان داد بین سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و مقتدرانه با پیشرفت تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. بطورکلی براساس نتایج برخی پژوهش‌ها بین الگوهای فرزندپروری با اهمال‌کاری تحصیلی، اشتیاق تحصیلی، پیشرفت و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان رابطه معناداری وجود دارد (عزیزی نژاد و دیوبند، ۱۴۰۱؛ یعقوب لو و اصل فتاحی، ۱۴۰۱؛ میرزاخانی عراقی و همکاران، ۱۴۰۲؛ Li et al, 2023؛ Ta, 2023). همچنین نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد الگوهای فرزندپروری تأثیر مستقیمی بر رفتارهای پرخاشگر-منفعلانه دارد (Salavera et al, 2024; Nwufu et al, 2023; Matthews, 2023). نتایج پژوهش Arzeen, & Arzeen, (2023) نشان داد سبک فرزندپروری مستبدانه موجب افزایش سطوح پرخاشگری در نوجوانان می‌شود.

- آیا خودکارآمدی بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم اثر مستقیم دارد؟
- آیا خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم دارای نقش میانجی است؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر کمی به روش توصیفی-همبستگی از نوع مدل-یابی معادلات ساختاری بود. جامعه پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم شهر تهران که در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ در مدارس دولتی مشغول به تحصیل بودند. با توجه به این که حداقل حجم نمونه در مدل‌یابی معادلات ساختاری ۲۰۰ نفر پیشنهاد شده است (حبیبی و کلاهی، ۱۴۰۱) و همچنین با توجه به این که حجم نمونه به ازای هر متغیر اندازه‌گیری شده می‌تواند بین ۵ تا ۱۵ مشاهده تعیین شود، ۴۴۸ دانش‌آموز از جامعه پژوهش با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای وارد مطالعه شدند؛ و در نهایت پس از حذف پرسشنامه‌های ناقص (۵۸ نفر)، پرسشنامه ۴۰۷ دانش‌آموز مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار پژوهش

پرسشنامه شیوه‌های فرزندپروری^{۱۷} (PSQ): این پرسشنامه توسط Baumrind در سال ۱۹۷۳ تهیه شده است. شامل ۳۰ سؤال می‌باشد که شیوه‌ی فرزندپروری سهل‌گیرانه، استبدادی و مقتدرانه اندازه‌گیری می‌کند. پاسخ به سؤال‌ها به صورت پنج گزینه‌ای طیف لیکرت (کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۵) تنظیم شده است و به هر سؤال صفر تا ۴ نمره تعلق می‌گیرد. بدین ترتیب دامنه نمره در هر کدام از شیوه‌های فرزندپروری بین صفر تا ۴۰ قرار دارد. Darling & Toyokawa (1997) روایی محتوایی پرسشنامه را در شیوه‌ی فرزندپروری سهل‌گیرانه، استبدادی و مقتدرانه به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۲ و ۰/۸۸؛ همچنین پایایی را با روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۸۵ و ۰/۸۲ گزارش کردند. Robinson et al (1995) در بررسی روایی همگرا پرسشنامه رابطه سبک فرزندپروری مقتدرانه با رفتار مستقل ۰/۳۴، هدفمند ۰/۴۲ و مسئولیت اجتماعی ۰/۴۵ مثبت؛ و رابطه سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه را با رفتار دوستانه و مشارکتی منفی گزارش کردند. آن‌ها همچنین پایایی با روش آلفای کرونباخ را برای فرزندپروری مقتدرانه ۰/۷۸، مستبدانه ۰/۷۹ و سهل‌گیرانه ۰/۷۷ گزارش نمودند. Robinson در سال ۱۹۹۱ پایایی پرسشنامه را با روش بازآزمایی چهارهفته‌ای در بین گروه مادران

از علل فردی که می‌تواند بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی مؤثر باشد، خودکارآمدی^{۱۶} است. Bandura (1997) خودکارآمدی را به عنوان باور افراد درباره توانایی‌شان جهت انجام موفقیت‌آمیز یک تکلیف معین تعریف کرده است (Syapira et al, 2022). خودکارآمدی پایین در دانش‌آموزان موجب نگرانی و ترس دانش‌آموز از انجام وظایفش می‌شود، اجتناب و اهمال‌کاری را به دنبال دارد و ممکن است به زودی وظایفشان را رها کنند (Hayat et al, 2020). وقتی دانش‌آموزی از توانایی و شایستگی خود در برخورد با مسائل برداشت مثبتی داشته باشد در انجام تکالیف بهتر عمل نموده و موفق‌تر است (Brando-Garrido et al, 2020). مطالعات نشان می‌دهند بین خودکارآمدی و اهمال‌کاری تحصیلی، سرزندگی تحصیلی، شایستگی تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد (نیکوگفتار و حاج کاظمی، ۱۴۰۱؛ پژوهش تمنائی فر و اربابی قهرودی، ۱۴۰۱؛ باقری‌زاده ولمی و همکاران، ۱۴۰۰؛ Brando-Garrido et al, 2020؛ Ziegler, & Opdenakker, 2018). پزشک و اسدی مجره (۱۴۰۱) طی پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که بین سبک‌های والدگری مستبدانه، مقتدرانه و ادراک از روابط والدین با سرزندگی تحصیلی از طریق میانجی‌گری خودکارآمدی عمومی دانش‌آموزان برازش دارد. ضرایب مسیر اثرات مستقیم سبک والدگری مستبدانه و خودکارآمدی عمومی بر سرزندگی تحصیلی نیز معنی‌دار بود. همچنین در ادبیات پژوهشی پیشین (مظاهری و همکاران، ۱۴۰۲؛ آژ عصاران و همکاران، ۱۴۰۰؛ Li, & Huang, Retnowati, & Sukmawaty, 2024) ارتباط بین سبک‌ها و الگوهای فرزندپروری والدین با خودکارآمدی فرزندان بررسی و تأیید شده است.

با توجه به مطالب فوق و نظر به اهمیت دانش‌آموزان به عنوان رکن اساسی نظام آموزشی کشور که در دستیابی به اهداف نظام آموزشی نقش و جایگاه ویژه‌ای دارند؛ توجه به این قشر از لحاظ آموزشی و تربیتی، موجب باروری و شکوفایی هرچه بیشتر نظام آموزشی و تربیتی جامعه خواهد شد. از آنجا که عوامل محیطی، روانشناختی و شخصیتی نقش بسزایی بر زندگی تحصیلی آنها دارد. پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری و رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم انجام شد. بدین ترتیب سؤال‌های پژوهش عبارت بود از:

- آیا الگوهای فرزندپروری بر خودکارآمدی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم اثر مستقیم دارد؟
- آیا الگوهای فرزندپروری بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم اثر مستقیم دارد؟

مقیاس نشان داد که ساختار عاملی آن از دو عامل کمک‌های غیرمجاز و سرقت ادبی تشکیل شده است؛ همچنین ضرایب همسانی درونی دو عامل کمک‌های غیرمجاز و سرقت ادبی به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۷۷ و در مطالعه رویایی و همکاران (۱۳۹۶) دو عامل کمک‌های غیرمجاز و سرقت ادبی به ترتیب برابر با ۰/۸۵ و ۰/۸۱ بدست آمد (شکری و عباس‌زاده، ۱۳۹۸). در پژوهش حاضر نیز پایایی به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۷۲ به دست آمد.

پرسشنامه اهمال‌کاری تحصیلی^{۲۰} (APQ): یک پرسشنامه خودگزارشی که توسط سواری (۱۳۹۰) تهیه شده است. شامل ۱۲ ماده و ۳ مؤلفه اهمال‌کاری عمدی، اهمال‌کاری ناشی از خستگی جسمی-روانی، و اهمال‌کاری ناشی از بی‌برنامگی می‌باشد. پاسخ به سؤال‌ها به صورت پنج گزینه‌ای طیف لیکرت (هرگز= صفر تا همیشه=۴) تنظیم شده است. سواری (۱۳۹۰) جهت تعیین روایی مقیاس از پرسشنامه اهمال‌کاری (Tuckman, 1991) و طی همبسته کردن دو آزمون ضریب همبستگی آن را ۰/۳۵ گزارش نموده است. همچنین پایایی با روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس را ۰/۸۵، مؤلفه اهمال‌کاری عمدی را ۰/۷۷، مؤلفه اهمال‌کاری ناشی از خستگی جسمی-روانی را ۰/۶۰ و مؤلفه اهمال‌کاری ناشی از بی‌برنامگی را ۰/۷۰ گزارش نموده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۷۳ به دست آمد.

پرسشنامه خودکارآمدی^{۲۱} (GSE): پرسشنامه خودکارآمدی توسط Sherer, et al (1982) تنظیم شده و شامل ۱۷ عبارت می‌باشد. پاسخ به عبارت پرسشنامه به صورت ۵ گزینه‌ای (کاملاً مخالف=۱ تا کاملاً موافق=۵) تنظیم شده است و عبارات ۲، ۴، ۵، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۴ و ۱۶ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. حداقل و حداکثر نمره در این پرسشنامه ۸۵-۱۷ می‌باشد و نمره بالاتر نشانه خودکارآمدی بیشتر استروایی پرسشنامه با استفاده از آزمون اسپیرمن براون با طول برابر ۰/۷۶ و نابرابر ۰/۷۶ و با روش دو نیمه کردن گاتمن ۰/۷۵ به دست آمده است. همچنین پایایی با روش آلفای کرونباخ را ۰/۸۶ گزارش کردند (Sherer et al, 1982). صدوقی (۱۳۹۷) نیز پایایی پرسشنامه را با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۷ گزارش نموده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۵ به دست آمد.

روش اجرا

به منظور انتخاب گروه نمونه با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای ابتدا از بین مناطق شهر تهران، ۴ منطقه (۵، ۷، ۱۱ و ۱۶) به صورت تصادفی انتخاب شدند. سپس با

به برای فرزندپروری سهل‌گیر ۰/۸۱، مستبدانه ۰/۸۶ و مقتدرانه ۰/۷۸؛ و در بین گروه پدران به ترتیب ۰/۷۷، ۰/۸۵ و ۰/۸۸ گزارش کردند (ارجمندنی و همکاران، ۱۳۹۶). در جامعه ایرانی حسینی دولت‌آبادی و همکاران (۱۳۹۲) گزارش کردند که روایی ملاکی پرسشنامه بررسی شده و فرزندپروری مقتدرانه با نگرش مثبت به بزهکاری ارتباط منفی (۰/۲۰-)، فرزندپروری مستبدانه (۰/۱۹) و سهل‌گیرانه (۰/۲۰) با نگرش مثبت به بزهکاری رابطه مثبت و معناداری دارد. پایایی به روش همسانی درونی با محاسبه آلفای کرونباخ برای فرزندپروری مقتدر، مستبد و سهل‌گیر به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۲ و ۰/۷۰ گزارش شده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی پرسشنامه برای فرزندپروری سهل‌گیر ۰/۷۱، مقتدر ۰/۷۰ و مستبد ۰/۷۳ به دست آمد.

پرسشنامه پرخاشگری^{۱۸} (AQ): پرسشنامه پرخاشگری توسط Williams et al (1996) با بهره‌گیری از پرسشنامه پرخاشگری باس و پری تدوین شده است. شامل ۲۶ آیت می‌باشد که دو مؤلفه پرخاشگری فیزیکی-خشم (آیتم‌های ۱ تا ۱۴) و پرخاشگری کلامی-خصوصیت (آیتم‌های ۱۵ تا ۲۶) را اندازه‌گیری می‌کند. پاسخ به سؤال‌ها بصورت گزینه‌ای بر اساس طیف لیکرت (هرگز تا همیشه) تنظیم شده است و به هر سؤال ۱ تا ۵ نمره تعلق می‌گیرد. بنابراین حداقل و حداکثر نمره در این پرسشنامه ۱۳۰-۲۶ می‌باشد. ضریب اعتبار بازمی‌پرسی (پس از نه هفته) برای پرسشنامه و مؤلفه‌های آن ۰/۷۲ تا ۰/۸۰ گزارش شده است. ضریب همبستگی پرسشنامه با مقیاس خشم نووکا ۰/۷۹ به دست آمده است. همچنین ضریب همبستگی مؤلفه پرخاشگری فیزیکی/خشم و مؤلفه‌های پرخاشگری کلامی/خصوصیت به ترتیب ۰/۷۳ و ۰/۷۴ گزارش شده است (Williams et al, 1996). در ایران روایی همزمان پرسشنامه با پرسشنامه پرخاشگری اهواز ۰/۶۸ و ضریب همسانی درونی آن با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ گزارش شده است (محبوبی و همکاران، ۱۳۹۴). در پژوهش غریب‌پور و همکاران (۱۳۹۹) نیز آلفای کرونباخ ۰/۹۱ گزارش شده است. در پژوهش حاضر پایایی با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمد.

مقیاس فریبکاری تحصیلی^{۱۹} (ACS): این مقیاس توسط Farnese et al (2011) تهیه شده است. شامل ۸ ماده می‌باشد. پاسخ به سؤال‌ها به صورت پنج گزینه‌ای (هرگز تا همیشه) تنظیم شده است و به هر سؤال ۱ تا ۵ نمره تعلق می‌گیرد. حداقل و حداکثر نمره در این مقیاس ۴۰-۸ می‌باشد. نمره بالاتر، نشان از فریبکاری تحصیلی بیشتر است. همسانی درونی مقیاس با روش آلفای کرونباخ برای رفتارهای فریبکارانه افراد و دیگران به ترتیب ۰/۸۰ و ۰/۷۷ به دست آمد (Farnese et al, 2011). در مطالعه محمدی و همکاران (۱۳۹۷) نتایج تحلیل عاملی این

پاسخ به ۵ درصد سؤال‌ها پرسشنامه‌ها ملاک خروج از پژوهش در نظر گرفته شد.

به منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش و ارزیابی مدل پیشنهادی از روش معادلات ساختاری و جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای SPSS نسخه ۲۳ و AMOS نسخه ۲۴ استفاده شد.

یافته‌ها

در این مطالعه از مجموع ۴۰۷ دانش‌آموز شرکت‌کننده در پژوهش، ۲۶ درصد (۱۰۵ نفر) در رشته انسانی، ۳۶٪ (۱۴۸ نفر) در رشته تجربی و ۳۸ درصد (۱۵۴ نفر) در رشته ریاضی مشغول به تحصیل بودند. از کل این تعداد، ۵۱٪ (۲۰۶ نفر) دختر و ۴۹ درصد (۲۰۱ نفر) پسر بودند؛ که ۱۳۲ نفر (۳۲ درصد) آن‌ها در پایه تحصیلی دهم، ۱۴۶ نفر (۳۶ درصد) پایه یازدهم، و ۱۲۹ نفر (۳۲ درصد) پایه دوازدهم بودند. میانگین و انحراف معیار سنی دانش‌آموزان دختر ۱۷/۸ و دانش‌آموزان پسر ۱۷/۴ بود. میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

مراجعه به آموزش و پرورش هر منطقه جهت کسب مجوز و دریافت لیست مدارس، از هر منطقه ۴۶ مدرسه (دو مدرسه پسرانه و دو مدرسه دخترانه) و از هر مدرسه ۳-۴ کلاس و از هر کلاس ۷-۸ دانش‌آموز بصورت تصادفی وارد مطالعه شدند (جمعاً ۴۴۸ دانش‌آموز). سپس به منظور اجرای پژوهش ابتدا از والدین دانش‌آموزان جهت شرکت در جلسه توجیهی و پاسخ به پرسشنامه فرزندپروری بامرید دعوت بعمل آمد، و طی یک جلسه ۳۰-۴۵ دقیقه‌ای پس از توضیح اهداف، ملاحظات اخلاقی پژوهش و کسب رضایت آگاهانه و کتبی، به پرسشنامه فرزندپروری پاسخ گفتند. همچنین به منظور پاسخ به پرسشنامه‌های رفتارهای بازدارنده تحصیلی و خودکارآمدی توسط دانش‌آموزان، پس از هماهنگی با مسئولین مدارس، آدرس الکترونیکی پرسشنامه‌ها به همراه شرح اهداف، ملاحظات اخلاقی و فرم رضایت آگاهانه از طریق شبکه‌های اجتماعی در اختیار دانش‌آموزان منتخب در هر کلاس قرار گرفت. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها و حذف پرسشنامه‌های ناقص (۵۸ نفر)، در نهایت ۴۰۷ دانش‌آموز گروه نمونه پژوهش را تشکیل دادند. ملاک‌های ورود شامل دامنه سنی ۱۶-۱۸ سال، تمایل به شرکت در پژوهش و رضایت آگاهانه، زندگی با هر دو والد، توانایی در اختیار گذاشتن اطلاعات بود و ملاک خروج عدم

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	مؤلفه‌ها	میانگین	انحراف معیار	کجی	کشیدگی
الگوهای فرزندپروری	سهل‌گیرانه	۳۶/۲۴	۷/۳۳	-۰/۱۸	۰/۲۱
	مستبدانه	۳۱/۶۱	۵/۵۰	-۰/۶۳	۰/۸۴
	مقتدرانه	۳۲/۷۵	۵/۳۴	۰/۲۲	-۱/۰۵
رفتارهای بازدارنده تحصیلی	فریبکاری تحصیلی	۲۵/۴۰	۴/۰۹	-۱/۵۲	۰/۷۷
	اهمالکاری تحصیلی	۳۸/۱۵	۵/۸۸	-۰/۵۶	-۰/۲۳
	پرخاشگری	۸۱/۴۳	۹/۲۷	-۱/۶۲	۰/۵۹
خودکارآمدی	-	۵۵/۹۳	۹/۰۷	۰/۵۰	۱/۰۴

و عامل تورم واریانس) به ترتیب برای فرزندپروری سهل‌گیرانه ۰/۷۸ (۱/۲۶)، فرزندپروری مستبدانه ۰/۷۲ (۱/۳۸)، فرزندپروری مقتدرانه ۰/۸۵ (۱/۱۶) و خودکارآمدی ۰/۷۲ (۱/۳۷) به دست آمد. ارزش‌های تحمل به دست آمده برای متغیرها، بالاتر از ۱۰ و شاخص تحمل کمتر از ۰/۱ تأیید نشد. به عبارت دیگر محاسبه عامل تورم واریانس و ضریب تحمل نشان داد که پدیده هم‌خطی بودن در متغیرهای پژوهش رخ نداده است.

با توجه به یافته‌های جدول ۱، شاخص‌های میانگین و انحراف معیار جهت بررسی مفروضه نرمالیتی متغیرها نشان دهنده پراکندگی مناسب داده‌ها می‌باشد؛ همچنین شاخص‌های کجی و کشیدگی که در بازه ۲ تا ۲- قرار دارند نشان دهنده توزیع نرمال داده‌ها هستند.

بررسی روابط هم خطی چندگانه متغیرها حاکی از آن شد که مفروضه هم خطی بودن داده‌های پژوهش براساس آماره تحمل

جدول ۲: ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

۵	۴	۳	۲	۱	
				۱	۱. فرزندپروری سهل‌گیرانه
			۱	-.۰/۵۲**	۲. فرزندپروری مستبدانه
		۱	-.۰/۳۳**	-.۰/۲۶**	۳. فرزندپروری مقتدرانه
	۱	۰/۳۱**	-.۰/۲۴*	۰/۲۵**	۴. خودکارآمدی
۱	-.۰/۳۵**	-.۰/۲۷**	۰/۱۵	۰/۲۲**	۵. رفتارهای بازدارنده تحصیلی
** P<./۰.۱		* P<./۰.۵			

همچنین بین الگوی فرزندپروری سهل‌گیرانه و مقتدرانه با خودکارآمدی همبستگی مثبت و معنادار، بین الگوی فرزندپروری مستبدانه با خودکارآمدی رابطه منفی و معناداری وجود دارد.

با توجه به یافته‌های جدول ۲، بین الگوی فرزندپروری مقتدرانه و خودکارآمدی با رفتارهای بازدارنده تحصیلی همبستگی منفی و معنادار؛ و بین الگوی فرزندپروری سهل‌گیرانه با رفتارهای بازدارنده تحصیلی همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد.

جدول ۳: ضرایب مسیر مستقیم در مدل ساختاری پژوهش

t	خطای استاندارد برآورد	پارامتر استاندارد شده	مسیر
۲/۴۹	۰/۰۶	۰/۲۰*	الگوی سهل‌گیرانه ← خودکارآمدی
۱/۹۸	۰/۰۵	۰/۱۷*	الگوی سهل‌گیرانه ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
-۲/۰۷	۰/۰۳	-.۰/۱۸*	الگوی مستبدانه ← خودکارآمدی
۰/۷۷	۰/۰۴	۰/۰۹	الگوی مستبدانه ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
۳/۱۶	۰/۰۵	۰/۲۵**	الگوی مقتدرانه ← خودکارآمدی
-۲/۵۱	۰/۰۳	-.۰/۲۱*	الگوی مقتدرانه ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
-۳/۶۰	۰/۰۴	-.۰/۲۹*	خودکارآمدی ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
** P<./۰.۱ * P<./۰.۵			

همچنین مسیر مستقیم خودکارآمدی بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی معنادار است. اما مسیر مستقیم الگوی فرزندپروری مستبدانه بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی معنادار نیست.

با استناد به جدول ۳، مسیر مستقیم الگوی فرزندپروری سهل‌گیرانه، مستبدانه و مقتدرانه به خودکارآمدی معنادار بود. مسیر مستقیم الگوی فرزندپروری سهل‌گیرانه، مقتدرانه و خودکارآمدی بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی معنادار بود.

جدول ۴: ضرایب مسیرهای غیرمستقیم در مدل ساختاری پژوهش

t	خطای استاندارد برآورد	پارامتر استاندارد شده	مسیر
-۵/۴۱	۰/۰۴	-.۰/۱۸*	فرزندپروری سهل‌گیرانه ← خودکارآمدی ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
۳/۷۸	۰/۰۴	۰/۱۳	فرزندپروری مستبدانه ← خودکارآمدی ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
۷/۲۵	۰/۰۸	۰/۲۴**	فرزندپروری مقتدرانه ← خودکارآمدی ← رفتارهای بازدارنده تحصیلی
** P<./۰.۱ * P<./۰.۵			

با استناد به جدول ۴، مسیر غیرمستقیم الگوی فرزندپروری سهل‌گیرانه و مقتدرانه بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی با میانجی‌گری خودکارآمدی معنادار است.

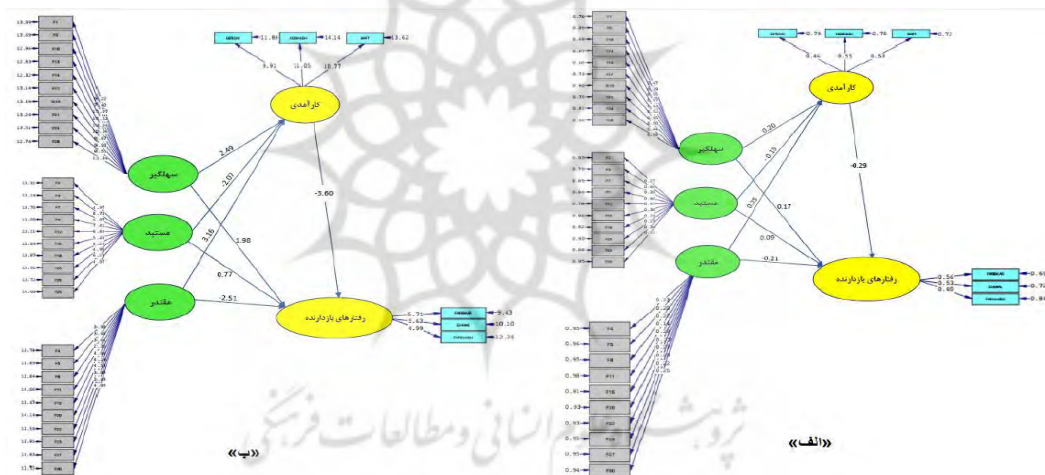
جدول ۵: شاخص های برازش مدل

شاخص	مقدار محاسبه شده
شاخص مجذور کای	۱۳۹۸/۸۹
درجه آزادی	۱۱۶۵
سطح معناداری	۰/۰۰۱
مجذور کای بر درجات آزادی	۰/۲۰۱
ریشه میانگین مجذور برآورد خطای تقریب	۰/۰۲۲
شاخص برازش استاندارد	۰/۹۹
شاخص نرم نشده برازش	۰/۹۹
شاخص تطبیقی برازش	۱/۰۰
شاخص نیکویی برازش	۱/۰۰
شاخص نیکویی برازش اصلاح شده	۰/۹۹
شاخص افزایشی برازش	۰/۹۸

برازش اصلاح شده (AGFI)^{۲۷}، شاخص برازش افزایشی (IFI)^{۲۸} نتایج بالاتر از ۰/۹۰ است که حکایت از برازش مطلوب مدل دارد.

در ادامه، نمودار مسیر مدل ساختاری رفتارهای بازدارنده تحصیلی همراه با پارامترهای برآورد شده (مقادیر استاندارد) و اعداد معناداری (t) ارائه شده است.

با توجه به یافته‌های جدول فوق، تقسیم مجذور کای بر درجات آزادی کوچکتر از ۳ به دست آمده است. ریشه میانگین مجذور برآورد خطای تقریب (RMSEA)^{۲۲} کوچکتر از ۰/۰۵ به دست آمده که حاکی از برازش مطلوب مدل است. علاوه بر این، در سایر شاخص‌ها از جمله شاخص برازش استاندارد (NFI)^{۲۳}، شاخص نرم نشده برازش (NNFI)^{۲۴}، شاخص تطبیقی برازش (CFI)^{۲۵}، شاخص نیکویی برازش (GFI)^{۲۶}، شاخص نیکویی

شکل ۱: مدل ساختاری رفتارهای بازدارنده تحصیلی (الف) مقادیر استاندارد و (ب) ضریب t

مقتدرانه از طریق خودکارآمدی دانش‌آموز می‌تواند بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی نقش داشته باشند. نتایج نشان داد مسیر مستقیم و مثبت فرزندپروری سهل‌گیرانه و مقتدرانه، همچنین مسیر مستقیم و منفی فرزندپروری مستبدانه بر خودکارآمدی معنادار بود. این یافته با نتایج پژوهش‌های Retnowati, & Sukmawaty (2024), Li, & Huang (2023) همسو است. یافته به دست آمده را می‌توان چنین تبیین نمود که، فرزندپروری سهل‌گیرانه با تقاضاهای کم والدین و پاسخ دهی زیاد آنها مشخص می‌شود. والدین سهل‌گیر توجه بیش از حد به فرزندان‌شان نشان می‌دهند و از آنان انتظارهای کمی دارند. این والدین اغلب استقلال و آزادی زیادی به

نتایج در شکل ۱ بیانگر این است که قوی‌ترین تأثیر مربوط به تأثیر خودکارآمدی بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی و همچنین تأثیر الگوی فرزندپروری مقتدرانه بر خودکارآمدی بود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری و رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان دوره متوسطه دوم انجام شد. نتایج مربوط به شاخص‌های برازندگی نشان دادند که الگوی طراحی شده از برازش مناسبی برخوردار بود. نتایج نشان داد که خودکارآمدی در رابطه بین الگوهای فرزندپروری (سهل‌گیرانه و مقتدرانه) نقش میانجی دارد. بدین معنا که الگوهای فرزندپروری سهل‌گیرانه و

آمده می‌توان گفت، والدین سهل‌گیر ظاهراً برای فردیت، درک خود، آمادگی برای تغییر، بالا بردن توانایی انسان و مساوات‌طلبی در خانواده ارزش قابل‌اند، ولی صرفاً بدین دلیل، به این ارزش‌ها اعتقاد دارند تا از زیربار مسئولیت‌شانه خالی کنند. از این‌رو، سرمشقی از بزرگسال مسئول را ارائه نمی‌دهند. از سویی، سطح ارزش افراد خانواده پایین و روابط اعضای خانواده آشفته و غیرانسانی است. با رشد ناکافی ارزش‌ها و مشخص نبودن معیار خانواده، تمایل به ناپایداری و بی‌ثباتی در برابر مشکلات افزایش می‌یابد و نوجوان دچار نوعی دوگانگی احساس می‌شود (Salavera et al, 2024). والدین مقتدر دارای ویژگی‌هایی چون وضع مقررات منظم در خانواده، پرورش دهنده خودمختاری فرزندان، انتظارات متناسب با توانایی فرزندان و فراهم نمودن محیط امن در خانواده و سوق دهنده آنان به سوی پیشرفت تحصیلی هستند (Li, & Huang, 2023). دانش‌آموزان دارای والدین مقتدر کمتر تحت تأثیر محیط و همسالان قرار گرفته و توانایی بالایی برای حل مسائل در شرایط استرس‌زا دارند (Nwufu et al, 2023) که این موجب کاهش رفتارهای بازدارنده تحصیلی آنان می‌گردد.

مسیر مستقیم و منفی خودکارآمدی بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی معنادار بودند. این یافته با نتایج پژوهش نیکوگفتار و حاج کاظمی (۱۴۰۱)، (Ziegler, & Opendakker (2018)، (Brando-Garrido et al (2020)، در تبیین یافته به دست آمده می‌توان به نظر بندورا (۱۹۹۳) اشاره نمود. وی معتقد است که احساس رشد یافته‌ای از باورهای خودکارآمدی به طور نیرومندی در ظرفیت انجام دادن کار، تلاش در جهت فعالیت و به انجام رساندن کارها، پایداری در برابر مشکلات و داشتن یک دیدگاه خوش‌بینانه اثر دارد، این درحالی است که فردی با سطح پایینی از خودکارآمدی اطمینان کمی به ظرفیت خود برای انجام دادن تکالیف دشوار، آرزوها و تعهد کاری سطح پایین، و دیدگاه بدبینانه‌ای دارد. به طور کلی خودکارآمدی نقش مهمی در انرژی بخشیدن به دانش‌آموزان برای وضع اهداف بالا، اثرگذاری بر میزان تلاش، و کمک به دانش‌آموزان برای شناسایی مطمئن راهبردهای مؤثر یادگیری دارد. به نظر می‌رسد دانش‌آموزانی که سطح خودکارآمدی پایینی دارند هنگام رویارویی با چالش‌های تحصیلی از کوشش خود می‌کاهدند و زود به راه حل‌های دست‌پایین تن می‌دهند در حالی که افراد با سطح خودکارآمدی بالاتر فعالیت‌های چالش‌انگیز و محیط‌هایی را بر می‌گزینند که حس می‌کنند برای انجام‌شان توانایی دارند (Brando-Garrido et al, 2020) و همین امر برایشان کاهش رفتارهای بازدارنده تحصیلی را به دنبال دارد.

فرزندان می‌دهند، ولی معمولاً اهداف و انتظاراتی روشن برای فرزندان ترسیم نمی‌کنند. آنها تصمیم‌نهایی را در جهت خواسته‌های کودک یا نوجوان می‌گیرند و فرزند آزاد است که به خواسته‌های والدین بی‌اعتنا باشد (Li, & Huang, 2023). والدین مقتدر معمولاً مقررات سختی برای فرزندان‌شان وضع می‌کنند و بر اجرای آن پافشاری می‌نمایند. آنان فرزندان‌شان را تشویق می‌کنند که مستقل باشند، علاقه زیادی به پیشرفت فرزندان خود دارند، بازخوردهای مثبتی نسبت به پیشرفت آنان نشان می‌دهند. باید توجه داشت که داشتن انتظارات متناسب با توانایی‌های فرزندان همراه با حد معقولی از محبت موجب افزایش پشتکار و خودکارایی فرزندان می‌شود؛ در صورتی که وجود اقتدار غیرمنطقی که براساس میل والدین به تسلط بر فرزند باشد به احساس طردشدگی، پرخاشگری و درنهایت افسردگی منجر می‌شود (Nwufu et al, 2023). کودکان والدین مقتدر سطوح بالاتری از خودمختاری دارند و از صلاحیت‌های اجتماعی بیشتری نسبت به دیگران برخوردار هستند. دانش‌آموزان با والدین مقتدر بیشتر از دانش‌آموزان با والدین مستبد و سهل‌گیر، از شیوه حل مسئله در شرایط استرس‌زا، استفاده می‌کنند (Yang, & Zhang, 2021). سبک والدگری مستبدانه ویژگی‌هایی مانند سنگدلی، سخت‌گیری را در برمی‌گیرد. این والدین بی‌عاطفه هستند و به نیازهای رشد و نمو کودکان خود توجهی ندارند. این سبک فرزندپروری به مهارت‌های ضعیف اجتماعی، عزت نفس پایین و پرخاشگری منجر می‌شود و از پیشرفت تحصیلی آنها جلوگیری می‌کند. فرزندپروری مستبدانه با تقاضاهای بالای والدین و پاسخدهی کم آنها مشخص می‌شود. این والدین لزومی برای ارائه دلیل جهت دستورات خود نمی‌بینند و بر اطاعت و احترام بی‌چون و چرای فرزندان تأکید می‌کنند. بطورکلی می‌توان گفت، سبک‌های فرزندپروری بیانگر روابط عاطفی و نحوه ارتباط کلی والدین با فرزندان است. خانواده قادر است با حمایت از فرزندان خود، از آسیب‌های جدی وی در دوران بزرگسالی جلوگیری کند (Li, & Huang, 2023). والدین از این توانایی برخوردارند که با روش‌های والدگری خود و برقراری ارتباط مناسب با فرزندان و با پرورش خودکارآمدی که در محیط خانواده و در تعامل با الگوهای ارتباطی خانواده کسب می‌شود، زندگی تحصیلی نوجوان را تسهیل سازند.

نتایج نشان داد مسیر مستقیم و مثبت فرزندپروری سهل‌گیرانه و مسیر مستقیم و منفی فرزندپروری مقتدرانه بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی معنادار بودند. این یافته با نتایج پژوهش داوری و باقری (۱۴۰۲)، (Ta (2023), Li et al (2023), (Salavera et al, (2024) همسو است. در تبیین یافته به دست

تجویحات کاربردی برای مداخله‌های آموزشی- مشاوره‌ای با هدف کاهش رفتارهای بازدارنده تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس تقویت خودکارآمدی، و الگوهای فرزندپروری است تا دانش-آموزان بتوانند به هنگام رویارویی با چالش‌های تحصیلی به شیوه کارآمد و سازگارانه پاسخ دهند.

پژوهش حاضر همچون سایر پژوهش‌های توصیفی-همبستگی با محدودیت‌هایی در زمینه جمع آوری داده‌ها مواجه بود. از جمله می‌توان به عدم امکان کنترل متغیرهای مزاحم از جمله هوش، تحصیلات والدین، وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانواده اشاره نمود که ممکن است بر نتایج پژوهش تأثیرگذار باشد. مقطعی بودن پژوهش امکان رابطه علی بین متغیرهای پژوهش را نمی‌رساند. در این پژوهش تنها دانش‌آموزان دوه متوسطه دوم شهر در تهران مورد بررسی قرار گرفتند بنابراین امکان تعمیم نتایج به دانش‌آموزان مقاطع و دوره‌های تحصیلی دیگر و سایر شهرها باید با احتیاط صورت گیرد. با توجه به نقش خانواده در شکل‌گیری خودکارآمدی و رفتارهای بازدارنده تحصیلی در دانش‌آموزان، به سازمان آموزش و پرورش و سازمان روانشناسی و مشاوره کشور پیشنهاد می‌شود برای والدین کارگاه‌های آموزشی در مورد شیوه‌های صحیح فرزندپروری و نقش حساس والدین در شکل‌گیری شخصیت دانش‌آموزان برگزار شود. همچنین در طول هر ترم برای دانش‌آموزان یک دوره آموزشی در مورد افزایش خودکارآمدی و آشنایی با رفتارهای بازدارنده تحصیلی، دلایل ایجاد این رفتارها و پیامدهایی که به دنبال دارند برگزار شود تا دانش‌آموزان بهتر و بیشتر با این پدیده آشنا شوند.

موازین اخلاقی

با توجه به این که رعایت اصول اخلاقی در هر پژوهشی از اهمیت بسزایی برخوردار است، در مطالعه حاضر اصول اخلاقی ذیل رعایت شده‌اند:

- توضیح هدف و ماهیت پژوهش برای شرکت‌کنندگان
- احترام به حریم خصوصی شرکت‌کنندگان (استفاده از کد به جای نام و نام خانوادگی)
- ایجاد اطمینان در رعایت اصل رازداری و محرمانگی داده‌ها.
- احترام به آزادی عمل جهت شرکت یا عدم شرکت در پژوهش

تشکر و قدردانی

نویسندگان بر خود لازم می‌دانند بدینوسیله از تمامی شرکت‌کنندگان در پژوهش حاضر که با سعه صدر به پرسشنامه‌ها پاسخ گفتند سپاسگزاری نمایند.

مسیر غیرمستقیم الگوی فرزندپروری سهل‌گیرانه و مقتدرانه بر رفتارهای بازدارنده تحصیلی با میانجی‌گری خودکارآمدی معنادار بودند. این یافته با نتایج پژوهش پزشکی و اسدی مجره (۱۴۰۱) همسو است. در توضیح نقش واسطه‌ای خودکارآمدی می‌توان گفت، در سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه، فرزندان آن چه را که مایل‌اند، انجام می‌دهند. والدین قائل به کنترل فرزندان نیستند و از آنان توقع چندانی ندارند، در تنبیه کردن یا پاداش دادن به فرزندان جدی نیستند، از فرزندان خود انتظار رفتار عاقلانه ندارند و به آنها آموزش استقلال و خوداتکایی نمی‌دهند. این کودکان به صورت افرادی نسبتاً ناپخته توصیف شده‌اند که هنگام مواجهه با نامالیقات، تمایل به واپس‌روی دارند. این والدین از اعمال هر نوع سخت‌گیری و کنترل اجتناب می‌کنند. اینان والدینی هستند که می‌خواهند برای کودکان خود محیطی گرم، آرام و پذیرا به وجود آورند. خواسته‌های اندکی از فرزندان خود دارند و بر آنچه انجام می‌دهند کنترل و نظارت ندارند؛ بنابراین خودکارآمدی کمتری دارند و با توجه به اینکه خودکارآمدی پایین با نشانه‌های اضطراب، افسردگی و نشانه‌های روان‌تنی بالا ارتباط دارد. در مقابل طبق نظر بامریند (۱۹۶۷) والدین مقتدر توجه خوبی به فرزند خود نشان می‌دهند و به کودکان اجازه می‌دهد به طور فزاینده‌ای خودمختار شوند. فرزندان احساس می‌کنند که مورد پذیرش والدین‌اند و توسط آنها درک می‌شوند. این مسئله فرزندان را به کسب مهارت جدید بدون هیچ نگرانی از مقایسه شدن با دیگران ترغیب می‌کند؛ بنابراین در تبیین این یافته می‌توان گفت سبک فرزندپروری مقتدرانه با انگیزه درونی، کار سالم و تجربه لذت بردن از کار و استقلال فرزندان رابطه دارد. فرزندان این گونه خانواده‌ها به تدریج می‌آموزند که چگونه مسائل را مستقلانه حل کنند، چگونه در برابر آنها از خود انعطاف نشان دهند. انگیزه درونی ایجاد شده و استقلال درک شده توسط فرزند موجب افزایش خودکارآمدی در نتیجه افزایش تلاش آن‌ها در کسب مهارت و یادگیری مطالب جدید می‌شود (Yang, & Zhang, 2021). خودکارآمدی نقش مهمی به عنوان یک سازوکار در تسهیل سلامت روانی دارد. خودکارآمدی به عنوان یک میانجی، فرایندهای شناختی منفی را تسهیل می‌نماید. اعتقاد دانش‌آموزان راجع به کارآمد بودن خود، هم بر مدیریت و تنظیم خواسته‌های خود و هم از نظر هیجانی بر آنها اثر می‌گذارد؛ که می‌تواند بر کاهش رفتارهای بازدارنده تحصیلی مؤثر واقع شود.

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان داد الگوهای فرزندپروری سهل‌گیرانه و مقتدرانه به طور مستقیم و نیز از طریق میانجی‌گری خودکارآمدی بر افزایش یا کاهش رفتارهای بازدارنده تحصیلی نقش مؤثری ایفا می‌کنند. این پژوهش دارای

تعارض منافع

نویسندگان اذعان می‌دارند که در مقاله حاضر هیچ گونه تعارض منافی وجود ندارد.

واژه نامه

1. academic performance ۱. عملکرد تحصیلی
2. Motivational/ emotional/ behavioral ۲. انگیزشی / هیجانی / رفتاری
3. inhibitory behaviors ۳. رفتارهای بازدارنده
4. A health-oriented academic lifestyle ۴. سبک زندگی تحصیلی سلامت محور
5. Learned helplessness ۵. درماندگی آموخته شده
6. Elusive document selections ۶. اسنادگزینی‌های واقع‌گرایانه
7. Academic cheating ۷. فریب‌کاری تحصیلی
8. Work avoidance ۸. اجتناب از تلاش
9. academic procrastination ۹. اهمال‌کاری تحصیلی
10. Self-handicapping ۱۰. خودناتوان‌سازی
11. Avoidance of asking for help ۱۱. اجتناب از کمک طلبی
12. Passive aggression ۱۲. پرخاشگری منفعلانه
13. Permissive ۱۳. سهل‌گیرانه
14. Authoritarian ۱۴. مستبدانه
15. Authoritative ۱۵. مقتدرانه
16. self-efficacy ۱۶. خودکارآمدی
17. Parenting Styles Questionnaire ۱۷. پرسشنامه شیوه‌های فرزندپروری
18. aggression Questionnaire ۱۸. پرسشنامه پرخاشگری
19. Academic Cheating Scale (ACS) ۱۹. مقیاس فریبکاری تحصیلی
20. academic procrastination Questionnaire (APQ) ۲۰. پرسشنامه اهمال‌کاری تحصیلی
21. General Self-Efficacy Scale ۲۱. پرسشنامه خودکارآمدی
22. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) ۲۲. برآورد خطای تقریب
23. Normed Fit Index (NFI) ۲۳. شاخص برازش استاندارد
24. not normalized Fit Index (NNFI) ۲۴. شاخص نرم نشده برازش
25. Comparative Fit Index (CFI) ۲۵. شاخص تطبیقی برازش
26. Goodness of Fit Index (GFI) ۲۶. شاخص نیکویی برازش
27. Adjusted goodness of fit index (AGFI) ۲۷. شاخص نیکویی برازش اصلاح شده
28. Incremental Fit Index (IFI) ۲۸. شاخص برازش افزایشی

منابع فارسی

- ارجمندینا، علی اکبر؛ صفایی، اسماعیل؛ و ملکی، سمانه. (۱۳۹۶). ارزیابی ویژگی‌های روانسنجی مقیاس شیوه‌های فرزندپروری ارجمندینا. روانشناسی خانواده، ۴(۱)، ۶۴-۵۳.
- اژدری، آرام؛ پروین آقده، میکائیل؛ و جعفری، باقر. (۱۳۹۹). فرزندپروری (پرخاشگری، اضطراب و تکنیک‌های فرزندپروری). بوکان: زانکو.
- اژعصاران، مهدیه؛ مهدی‌نژاد، ولی؛ و فرنام، علی. (۱۴۰۰). رابطه همدلی، خودکارآمدی و زورگویی با نقش واسطه‌ای سبک‌های فرزندپروری. مطالعات روانشناسی تربیتی، ۱۸(۴۲)، ۱۱۰-۱۱۰.
- باقری‌زاده ولمی، پریماء؛ خوش‌روش، وحید؛ و پورمحسن، معصومه. (۱۴۰۰). بررسی رابطه حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی با توجه به نقش میانجی شایستگی تحصیلی و خودکارآمدی در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهر رشت. ایده‌های نوین روانشناسی، ۱۰(۱۴)، ۱-۱۱.
- پزشک، آمنه؛ و اسدی‌مجره، سامره. (۱۴۰۱). ارتباط میان ادراک از روابط والدین، سبک‌های والدگری و سرزندگی تحصیلی در دختران نوجوان: نقش واسطه‌ای خودکارآمدی عمومی. روانشناسی معاصر، ۱۷(۲)، ۴۵-۵۷.
- تمناتی‌فر، محمدرضا؛ و اربابی‌قهرودی، فاطمه. (۱۴۰۱). رابطه خودتنظیمی و خودکارآمدی با سرزندگی تحصیلی: نقش واسطه‌ای تاب‌آوری تحصیلی. مطالعات روانشناسی تربیتی، ۱۹(۴۸)، ۳۹-۶۱.
- حبیبی، آرش؛ و کلاهی، بهاره. (۱۴۰۱). مدل‌یابی معادلات ساختاری و تحلیل عاملی. تهران: جهاد دانشگاهی.
- حسینی دولت‌آبادی، فاطمه؛ سعادت، سجاد؛ و قاسمی‌جوبنه، رضا. (۱۳۹۲). رابطه بین سبک‌های فرزندپروری، خودکارآمدی و نگرش به بزهکاری در دانش‌آموزان دبیرستانی. پژوهشنامه حقوق کیفری، ۴(۲)، ۶۷-۸۸.
- داوری، شبنم؛ و باقری، نسرين. (۱۴۰۲). تبیین روابط علی بین سبک‌های فرزندپروری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مقطع متوسطه دوم براساس نقش میانجی‌گر تنظیم شناختی هیجان. روان‌شناختی، دستاوردهای
- <https://doi.org/10.22055/psy.2023.43088.2975>
- شکری، امید؛ و عباس‌زاده، سمانه. (۱۳۹۸). تحلیل روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس فریبکاری تحصیلی در دانشجویان. روان‌سنجی، ۸(۳۰)، ۶۱-۷۶.
- صدوقی، مجید. (۱۳۹۷). رابطه خودکارآمدی و تاب‌آوری تحصیلی با سازگاری و عملکرد تحصیلی دانشجویان علوم پزشکی. راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، ۱۱(۲)، ۷-۱۴.
- عبداللهی، عثمان؛ و کریمی، کیومرث. (۱۴۰۰). تدوین مدل علی فریبکاری تحصیلی براساس خودکارآمدی تحصیلی با توجه به اثر میانجی‌گرانه اهمال‌کاری تحصیلی در دانش‌آموزان پایه دوازدهم دوره دوم متوسطه شهر سقز. پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، ۶(۵۵)، ۴۷۵-۴۶۲.

- Through the Pentagon Fraud Dimensions. *Jurnal Sistem Informasi, Akuntansi & Manajemen*, 3(2), 173-185.
- Arjmandnia, A.A., Safaee, E., & Maleki, S. (2017). Evaluation of psychometric properties of Arjmandnia Parenting Methods Scale. *Iranian Journal of Family Psychology*, 4(1), 53-64. [Persian]
- Arzeen, S., & Arzeen, N. (2023). A Study of Authoritarian Parenting Style and Aggression AMONG Adolescents. *Journal of Medical Sciences*, 31(02), 129-131.
- Azhassaran, M., Mehdihezad, V., & Farnam, A. (2021). The Relationship between Empathy, Self-efficacy and Bullying with the Mediating Role of Parenting Styles in Students. *Journal of Educational Psychology Studies*, 18(42), 110-135. [Persian]
- Azhdari, A., Parvin, M., & Jafari, A. (2020). Parenting (aggression, anxiety and parenting techniques). *Bukan: Zanco*. [Persian]
- Azizi Nejad, B., & Divband, A. (2023). The medicating role of creativity in the relationship between parenting style with academic achievement and adjustment. *Journal of School Psychology and Institutions*, 11(4):106-118. [In Persian]
- Bagherizadeh Valmi, P., Khosh Ravesh, V., & Pourmohsen, M. (2021). Investigating the relationship between social support and life satisfaction with regard to the mediating role of academic competence and self-efficacy in primary school students in Rasht. *Journal of Psychology New Ideas*, 10(14), 1-11. [Persian]
- Brando-Garrido, C., Montes-Hidalgo, J., Limonero, J.T., Gómez-Romero, M.J., & Tomás-Sábado, J. (2020). Academic procrastination in nursing students. Spanish adaptation of the Academic Procrastination Scale-Short Form (APS-SF). *Enfermería Clínica (English Edition)*, 30(6), 371-376.
- Chinawa, F.C., Omeje, O., Anike, R.U., Chukwudi, E.J., Douglas, J.U., & Onyinyechi, N.T. (2024). Parental
- عزیزی نژاد، بهاره؛ و دیوبند، افشین. (۱۴۰۱). الگوی علی نقش میانجی خلاقیت در تأثیر سبک‌های فرزندپروری بر پیشرفت تحصیلی و همنوایی تحصیلی دانش‌آموزان. *روان‌شناسی مدرسه*، ۱۱(۴)، ۱۱۸-۱۰۶.
- غریب‌پور، مهدی؛ اکبری، بهمن؛ و ابوالقاسمی، عباس. (۱۳۹۹). پیش‌بینی اختلال خشم انفجاری متناوب در زندانیان براساس پرخاشگری، اضطراب منفی و نارسایی هیجانی. *روان‌شناسی بالینی و شخصیت*، ۱۸(۱)، ۸۸-۷۹.
- محبوبی، طاهر؛ سلیمی، حسین؛ و حسینی، سیدعدنان. (۱۳۹۴). تأثیر آموزش خودکنترلی هیجانی بر کاهش پرخاشگری کلامی دانشجویان دانشگاه پیام نور. *شناخت اجتماعی*، ۴(۲)، ۱۳۶-۱۲۴.
- مظاهری، محدثه؛ حیدری، محمود؛ فتح‌آبادی، جلیل؛ و پاکدامن، شهلا. (۱۴۰۲). نقش تبیین‌کنندگی شیوه‌های فرزندپروری در پیش‌بینی خودناتوان‌سازی ادعایی دانشجویان با در نظر گرفتن نقش میانجی‌گری خودکارآمدی. *روانشناسی تربیتی*، ۱۹(۶۷)، ۳۳-۳۲.
- میرزاخانی عراقی، نوید؛ مظفری، مبینا؛ ساعی، شفق؛ پشم‌دار فرد، مرضیه؛ و آزاد، اکرم. (۱۴۰۲). پیش‌بینی اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان ۱۵ تا ۱۸ ساله براساس مهارت‌های اجتماعی، سبک فرزندپروری ادراک شده و پردازش حسی. *طب توانبخشی*، ۱۲(۳)، ۵۳۳-۵۲۰.
- ناطقیان، علی؛ باقرزاده گل‌مکانی، زهرا؛ نجات، حمید؛ و ثمری، علی‌اکبر. (۱۴۰۱). تدوین مدل پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی براساس خودکارآمدی اجتماعی و کمال‌گرایی: نقش واسطه‌ای هیجان‌ناپذیری. *علوم روانشناختی*، ۲۱(۱۱۲)، ۸۴۵-۸۳۵.
- نیکوگفتار، منصوره؛ و حاج کاظمی، زینب. (۱۴۰۱). رابطه اضطراب و خودکارآمدی با اهمال‌کاری تحصیلی در دانشجویان: نقش واسطه‌ای کمال‌گرایی. *مطالعات روانشناسی تربیتی*، ۱۹(۴۵)، ۱۴۱-۱۲۳.
- یعقوب‌لو، سعیده؛ و اصل‌فتاحی، بهرام. (۱۴۰۱). رابطه‌ی شیوه‌های فرزندپروری با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه. *ایده‌های نوین روانشناسی*، ۱۵(۱۹).

فهرست منابع

- Abdollahi, O., & Karimi, K. (2021). Compilation of the causal model of academic cheating based on academic self-efficacy with regard to the mediating effect of academic procrastination in twelfth grade students of the second period of secondary school in Saqoz city. *The Journal of New Advances in Behavioral Sciences*, 6(55), 462-475. [In Persian]
- Anjiani, D., Lidia, L., & Yenni, R. (2023). The Influence of Medan State University Students Academic Fraud Behavior

- Li, W., & Huang, Y. (2023). The Relationship Between Parenting Style and Academic Self-Efficacy of Fifth-Graders. *Journal of Research in Multidisciplinary Methods and Applications*, 2(1), 01230201001.
- Li, Y., Dong, W., Tang, H., Guo, X., Wu, S., Lu, G., & Chen, C. (2023). The effect of parenting styles on Chinese undergraduate nursing students' academic procrastination: the mediating role of causal attribution and self-efficacy. *Frontiers in Psychology*, 14, 1167660.
- Mahbobi, T., Salimi, H., Hossini, A. (2016). The Effect of Emotional Self- control Training on the Reduction of Verbal Aggression of Payame Noor University Students. *Social Cognition*, 4(2), 124-136. [Persian]
- Matthews, S. (2023). Influence of Parenting Style and Family Environment on Adolescent Aggression (Doctoral dissertation, Alliant International University).
- Mazaheri, M., Heidari, M., Fathabadi, J., & Pakdaman, Sh. (2023). The explanatory role of parenting practices in predicting students' alleged self-handicapping, considering the mediating role of self-efficacy. *Educational Psychology*, 19(67), 23-32. [Persian]
- Mirzakhanyaraghi, N., Mozafari, M., Saei, S.H., Pashmdarfard, M., & Azad, A. (2023). Predicting Students' School Engagement Based on Communication Skills, Self-restraint, Perceived Parenting Style, and Sensory Processing. *Scientific Journal of Rehabilitation Medicine*, 12(3), 520-533. [Persian]
- Muhson, A., Mulyani, E., Susilowati, N., Alwi, A. C., & Prilanita, Y. N. (2024). Student academic procrastination in online and offline learning. *Technium Social Sciences Journal*, 53, 182-191.
- Nateghian, A., Bagherzadeh Golmakani, Z., Nejat, H., & Samari, A.A. (2022). Academic procrastination modeling based on social self-efficacy and perfectionism: monitoring and parenting styles as predictors of deviant behaviour among undergraduate students. *GPH-International Journal of Educational Research*, 7(01), 01-12.
- Darling, N., & Toyokawa, T. (1997). Construction and validation of the parenting style inventory II (PSI-II). Pennsylvania: The Pennsylvania State University .
- Davari, Sh., & Bagheri, N. (2023). Explaining the causal relationships between parenting styles and academic achievement of second grade high school students based on the mediating role of cognitive emotion regulation. *Psychological Achievements*, Accepted Manuscript Available Online from 18 November,
- Farnese, M., Tramontano, C., Fida, R., Paciello, M. (2011). Cheating behaviors in academic context: does academic moral disengagement matter?. *Social and Behavioral Sciences*, 29, 356- 365.
- GharibPour , M., Akbari, B., & Abolghasemi, A. (2020). Comparisons of Alexithymia, Negative Emergency and Aggression in Prisoners with and without Intermittent Explosive Disorder. *Applied Psychological Research Quarterly*, 18(1), 79-88. [Persian]
- Habibi, A., & Kolahi, B. (2022). Structural equation modeling and factor analysis. Tehran: Isba. [Persian]
- Hayat, A.A., Shateri, K., Amini, M., & Shokrpour, N. (2020). Relationship between academic self-efficacy, learning-related emotions, and metacognitive learning strategies with academic performance in medical student: a structural equation model. *BMC Medical Education*, 20(76), 1-11.
- Hosseini Dowlatabadi, F., Saadat, S., & Ghasemi Jobaneh, R. (2013). Relationship between Parenting Styles, Self- Efficacy and Attitude to Delinquency among High School Students. *Criminal Law Research*, 4(2), 67-88. [Persian]

- practices: Development of a new measure. *Psychological reports*, 77(3), 819-830.
- Sadoughi M. (2018). The Relationship between Academic Self-Efficacy, Academic Resilience, Academic Adjustment, and Academic Performance among Medical Students. *Education Strategies in Medical Sciences*, 11(2), 7-14. [Persian]
- Salavera, C., Urbón, E., Usán, P., & Antoñanzas, J. L. (2024). Parental styles and aggressive beliefs. The mediating role of affects. *anales de psicología/annals of psychology*, 40(1), 76-84.
- Sengendo, D., & Eduan, W. (2024). Headteachers' Transformational Leadership and its Influence on Academic Performance: A Case of Public Secondary Schools in Uganda. *East African Journal of Education Studies*, 7(1), 61-76.
- Sherer, M., Maddux, J.E., Mercandante, B., Prentice-Dunn, S., Jacobs, B., & Rogers, R.W. (1982). The self-efficacy scale: construction and validation. *Psychological Reports*, 51, 663-671.
- Shokri, O., & Abbaszadeh, S. (2019). Psychometric Analysis of the Farsi version of the Academic Cheating Scale among Students. *Psychometry Quately*, 8(30), 61-76. [In Persian]
- Son, H.J., Lee, K.U., & Kim, N.S. (2015). Affecting Factors on Academic Resilience of Nursing Students. *International Journal of u- and e- Service, Science and Technology*, 8, 231-240.
- Svartdal, F., Sæle, R. G., Dahl, T. I., Nemtcan, E., & Gamst-Klaussen, T. (2022). Study habits and procrastination: the role of academic self-efficacy. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 66(7), 1141-1160.
- Syapira, S. A., Budiman, B., & Selamat, M. N. (2022). Self-Efficacy and Self-Regulation with Academic Procrastination in Muslim Adolescents During the Online Learning Period. *Psikis: Jurnal Psikologi Islami*, 8(1), 88-101.
- Ta, F. N. (2023). The Mediation of Self-Regulation on the Relationship between The mediating role of achievement emotions. *Journal of Psychological Science*, 21(112), 835-845. [Persian]
- Nikoogoftar, M., & Hajkazemi, Z. (2022). Relationship between anxiety and self-efficacy with academic procrastination in Tehran students: the mediating role of perfectionism. *Journal of Educational Psychology Studies*, 19(45), 123-141. [Persian]
- Nwufu, J., Eze, J. E., Chukwuorji, J., Orjiakor, C. T., & Ifeagwazi, C. M. (2023). Parenting styles contributes to overt aggression, but age and gender matters. *European Review of Applied Psychology*, 73(5), 100852.
- Ogunjimi, M. O., & Gbadeyanka, T. A. (2023). Effect of Guided Inquiry and Explicit-Instructional Strategies on Lower Basic Pupils' Academic Performance in Mathematics. *Indonesian Journal of Teaching in Science*, 3(1), 45-54.
- Peixoto, E. M., Pallini, A. C., Vallerand, R. J., Rahimi, S., & Silva, M. V. (2021). The role of passion for studies on academic procrastination and mental health during the COVID-19 pandemic. *Social Psychology of education*, 24(3), 877-893.
- Pezeshk, A., & Asadi Majreh, S. (2022). The Relationship between Perception of Parental Relationship, Parenting Styles and Academic Vitality in Adolescent Girls: The Mediating Role of General Self-Efficacy. *Contemporary Psychology*, 17(2), 45-57. [Persian]
- Rajan, O., & Rema, M.K. (2022). Influence of Perceived Parenting Style on Self Esteem Among adolescents. *Int J Recent Sci Res*, 13(04), 932-935.
- Retnowati, D. A., & Sukmawaty, N. I. P. (2024). The effect of authoritative parenting style on individual development: A literature. *World Journal of Advanced Research and Reviews*, 21(01), 205-209.
- Robinson, C. C., Mandlco, B., Olsen, S. F., & Hart, C. H. (1995). Authoritative, authoritarian, and permissive parenting

- Psychology New Ideas, 15(19). <http://jnip.ir/article-1-912-fa.html> [Persian]
- Yang, X., & Zhang, L. (2021). Reducing parent-adolescent conflicts about mobile phone use: The role of parenting styles. *Mobile Media & Communication*, 9(3), 205015792098619.
- Ziegler, N., & Opdenakker, M. C. (2018). The development of academic procrastination in first-year secondary education students: The link with metacognitive self-regulation, self-efficacy, and effort regulation. *Learning and Individual Differences*, 64, 71-82.
- Procrastination and Parenting Styles (Doctoral dissertation, San Francisco State University).
- Tamannaefar, M., & Arbabi Ghohroodi, F. (2022). Relationship between self-regulation and self-efficacy with students' academic buoyancy: Mediating of academic resiliency. *Journal of Educational Psychology Studies*, 19(48): 39-61. [Persian]
- Williams, T., Boyd, J., Cascardi, M., & Poythress, N. (1996). Factor structure and convergent validity of the aggression Questionnaire in an offender population. *Psychological Assessment*, 8, 398-403.
- Yaghublou, S., & AslFattahi, B. (2023). The Relationship Between Parenting Methods and the Academic Performance of Female High School Students. *Journal of*

